

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2020. gada 9. jūlijs*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Savienības Muitas kodekss – Deleģētā regula (ES) 2015/2446 – 172. panta 2. punkts – Atļauja izmantot galapatēriņa muitas procedūru – Atpakaļejošs spēks – Jēdziens “izņēmuma gadījumi” – Tarifu klasifikācijas grozījumi – Lēmuma par saistošu tarifu informāciju spēkā esamības zaudēšana

Lietā C-391/19,

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa, Bulgārija) iesniedza ar lēmumu, kurš pieņemts 2019. gada 10. maijā un kurš Tiesā reģistrēts 2019. gada 21. maijā, tiesvedībā

“Unipack” AD

pret

Direktor na Teritorialna direksia “Dunavska” kam Agentsia “Mitnitsi”,

Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja L. S. Rosi [*L. S. Rossi*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un N. Vāls [*N. Wahl*] (referents),

ģenerāladvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- “Unipack” AD vārdā – *D. Dobrev* un *L. Angelov*, advokati,
- Bulgārijas valdības vārdā – *L. Zaharieva* un *E. Petranova*, pārstāves,
- Eiropas Komisijas vārdā – *F. Clotuche-Duvieusart*, *N. Nikolova* un *M. Salyková*, kā arī *N. Kuplewatzky* un *A. Caeiros*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 172. panta 2. punktu Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV 2015, L 343, 1. lpp.).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp “Unipack” AD, no vienas puses, un *Direktor na Teritorialna direksia “Dunavska” kam Agentsia “Mitnitsi”* (“Muitas” aģentūras “Donavas” teritoriālās direkcijas direktors, Bulgārija), kā arī *Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria* (Bulgārijas Augstākās administratīvās tiesas prokurors), no otras puses, saistībā par preču importu, ko veica Unipack pirms pieteikuma iesniegšanas, ar kuru lūdza atļauju izmantot galapatēriņa muitas procedūru.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula (ES) Nr. 952/2013

- 3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Savienības Muitas kodekss”), 15. pantā, kurš attiecas uz informācijas sniegšanu muitas dienestiem, ir paredzēts:

“1. Ikvienu personu, kas tieši vai netieši ir iesaistīta muitas formalitāšu kārtošana vai muitas kontroles veikšanā, pēc muitas dienestu lūguma un attiecīgajā termiņā, ja tāds ir noteikts, sniedz šiem dienestiem visus vajadzīgos dokumentus un informāciju piemērotā veidā, kā arī visu vajadzīgo palīdzību, lai minētās formalitātes vai kontroli varētu pabeigt.

2. Kad persona muitas dienestiem iesniedz muitas deklarāciju, pagaidu uzglabāšanas deklarāciju, ievēšanas kopsavilkuma deklarāciju, izvešanas kopsavilkuma deklarāciju, reeksporta deklarāciju vai reeksporta paziņojumu, vai pieteikumu atļaujas vai jebkura cita lēmuma saņemšanai, attiecīgā persona kļūst atbildīga par visu turpmāk norādīto:

- a) deklarācijā, paziņojumā vai pieteikumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu;
- b) visu to dokumentu īstumu, pareizību un spēkā esamību, kas pamato deklarāciju, paziņojumu vai pieteikumu;
- c) attiecīgā gadījumā – par visu pienākumu izpildi saistībā ar attiecīgās muitas procedūras piemērošanu konkrētajām precēm vai ar atļauto darbību veikšanu.

Pirmo daļu piemēro arī attiecībā uz jebkuru informāciju jebkurā citā veidā, ko pieprasa sniegt muitas dienesti vai kas sniegta muitas dienestiem.

[..]”

4 Savienības Muitas kodeksa 33. pantā “Lēmumi par saistošu informāciju” ir paredzēts:

“1. Muitas dienesti pēc pieteikuma iesniegšanas pieņem lēmumus, kas attiecas uz saistošu informāciju par tarifu (SIT lēmumi), vai lēmumus, kas attiecas uz saistošu informāciju par izcelsmi (SII lēmumi).

[..]

2. SIT vai SII lēmumi ir saistoši vienīgi attiecībā uz tarifa klasifikāciju vai preču izcelsmes noteikšanu:

- a) muitas dienestiem attiecībā uz lēmuma turētāju tikai attiecībā uz precēm, par kurām muitas formalitātes ir pabeigtas pēc dienas, kad lēmums stājas spēkā;
- b) lēmuma turētājam attiecībā uz muitas dienestiem tikai no dienas, kad minētā persona saņem paziņojumu par lēmumu vai kad uzskata, ka tā to ir saņēmusi.

3. SIT vai SII lēmums ir spēkā trīs gadus no dienas, kad tas stājas spēkā.

[..]”

5 Savienības Muitas kodeksa 34. pantā, kurš attiecas uz lēmumu par saistošu informāciju pārvaldību, ir paredzēts:

“1. SIT lēmums zaudē spēku pirms 33. panta 3. punktā minētā laikposma beigām, ja tas vairs nav atbilstīgs tiesību aktiem, jebkura turpmāk norādītā apstākļa rezultātā:

- a) pieņemts grozījums nomenklatūrās, kas minētas 56. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā;
- b) pieņemti pasākumi, kas minēti 57. panta 4. punktā;

tas zaudē spēku no minētā grozījuma vai pasākumu piemērošanas dienas.

[..]”

6 Savienības Muitas kodeksa 129. pantā, kurš attiecas uz ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas grozīšanu un atzīšanu par nederīgu, ir paredzēts:

“1. Pēc deklarētāja pieteikuma tam pēc deklarācijas iesniegšanas var atļaut grozīt vienu vai vairākus ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas datus.

[..]”

7 Savienības Muitas kodeksa 173. panta “Muitas deklarācijas grozīšana” 1. punktā ir paredzēts:

“Ja deklarētājs iesniedz pieteikumu, viņam atļauj grozīt vienu vai vairākus muitas deklarācijas datus pēc tam, kad muita minēto deklarāciju ir pieņēmusi. Muitas deklarāciju negroza tā, lai tā attiektos uz precēm, kas nav bijušas tajā sākotnēji iekļautas.”

8 Savienības Muitas kodeksa 211. pantā, kurš attiecas uz atļauju sistēmu, ir paredzēts:

“1. Muitas dienestu atļauja ir vajadzīga:

- a) lai izmantotu ievēšanas pārstrādei vai izvešanas pārstrādei procedūru, pagaidu ievēšanas procedūru vai galapatēriņa procedūru,

[..]

2. Muitas dienesti piešķir atļauju ar atpakaļejošu datumu, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) var pierādīt, ka ir ekonomiska vajadzība;
- b) pieteikums nav saistīts ar krāpšanas mēģinājumu;
- c) pieteikuma iesniedzējs, pamatojoties uz uzskaites vai reģistra datiem, ir apliecinājis, ka:
 - i) ir izpildītas visas procedūras prasības;
 - ii) attiecīgā gadījumā preces var identificēt attiecībā uz aptverto laikposmu;
 - iii) šādas uzskaites vai reģistri ļauj procedūru kontrolēt;
- d) ir iespējams izpildīt visas formalitātes, kas vajadzīgas, lai noregulētu preču statusu, tostarp, vajadzības gadījumā, attiecīgo deklarāciju atzīt par nederīgu;

[..]

Muitas dienesti var piešķirt atļauju ar atpakaļejošu spēku arī tad, ja preces, uz kurām attiecas muitas procedūra, vairs nav pieejamas laikā, kad tika pieņemts šādas atļaujas pieteikums.

[..]”

- 9 Atbilstoši Savienības Muitas kodeksa 254. panta “Galapatēriņa procedūra” 1. punktam:

“Saskaņā ar galapatēriņa procedūru preces var laist brīvā apgrozībā ar atbrīvojumu no nodokļa vai ar samazinātu nodokļa likmi sakarā ar to īpašo izmantojumu.”

Deleģētā regula 2015/2446

- 10 Deleģētās regulas 2015/2446 172. pantā “Atpakaļejošs spēks” ir noteikts:

“1. Ja muitas dienesti atļauju piešķir ar atpakaļejošu spēku saskaņā ar Kodeksa 211. panta 2. punktu, tad atļauja stājas spēkā agrākais pieteikuma saņemšanas dienā.

2. Izņēmuma gadījumos muitas dienesti var atļaut 1. punktā minētajai atļaujai tādu spēkā stāšanās datumu, kas ir agrākais vienu gadu pirms pieteikuma pieņemšanas dienas, savukārt tādu preču, uz kurām attiecas 71-02. pielikums, gadījumā – agrākais trīs mēnešus pirms pieteikuma pieņemšanas dienas.

[..]”

Regula (EK) Nr. 925/2009

- 11 Padomes Regulas (EK) Nr. 925/2009 (2009. gada 24. septembris), ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādas dažu veidu alumīnija folijas importam, kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnas Tautas Republikā (OV 2009, L 262, 1. lpp.), 1. pantā ir paredzēts:

“1. Ar šo piemēro galīgo antidempinga maksājumu importētai alumīnija folijai, kuras biezums ir no 0,008 mm līdz 0,018 mm, bez pamatnes, kas nav tālāk citādi apstrādāta, kā vien velmēta, spolēs ar platumu, kurš nepārsniedz 650 mm, un svaru, kas pārsniedz 10 kilogramus, ar KN kodu ex 7607 11 19 (*Taric* kods 7607 11 19 10), kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnas Tautas Republikā (“ĶTR”).

2. Galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama to ražojumu neto cenai ar piegādi līdz Kopienas robežai pirms nodokļu nomaksas, kuri minēti 1. punktā un kurus ražo tabulā uzskaitītie uzņēmumi, ir šāda.

Valsts	Uzņēmums	Antidempinga maksājums	<i>Taric</i> papildu kods
[..]	[..]	[..]	[..]
ĶTR	[..]	[..]	[..]
	Visi pārējie uzņēmumi	30,0 %	A999
[..]	[..]	[..]	[..]

[..]”

Īstenošanas regula (ES) 2017/271

- 12 Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/271 (2017. gada 16. februāris), ar kuru paplašina galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 925/2009 noteikts konkrētas Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija folijas importam, attiecinot to uz konkrētu nedaudz mainītu alumīnija foliju (OV 2017, L 40, 51. lpp.), 1. pantā ir paredzēts:

“1. Regulas (EK) Nr. 925/2009 1. panta 2. punktā dažu veidu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija folijas importam noteikto galīgo antidempinga maksājumu, kas piemērojams “visiem pārējiem uzņēmumiem”, ar šo paplašina, to attiecinot uz šādu ražojumu importu Savienībā:

- alumīnija folija ar biezumu ne mazāk kā 0,007 mm un mazāk nekā 0,008 mm neatkarīgi no ruļļu platuma, atkvēlināta vai neatkvēlināta, patlaban klasificēta ar KN kodu ex 7607 11 19 (*Taric* kods 7607 11 19 30), vai

[..]

4. Ražojumu, kas aprakstīts 1. punktā, atbrīvo no paplašinātā galīgā antidempinga maksājuma, ja tas tiek importēts nevis lietošanai par saimniecības foliju, bet citām vajadzībām. Šādam atbrīvojumam piemēro Savienības muitas noteikumus par Savienības galapatēriņa procedūru ietvertos nosacījumus, jo īpaši Savienības Muitas kodeksa 254. pantu.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 13 Uzņēmums *Unipack* nodarbojas ar kombinētu iepakojumu ražošanu šķidriem un neiesaiņotiem produktiem. Bulgārijas iestādes 2015. gada 28. septembrī saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 33. pantu attiecībā uz *Unipack* pieņēma lēmumu par saistošu tarifu informāciju ar sešu gadu derīguma termiņu produkta “alumīnija folija” klasifikācijai, uz ko tolaik attiecās *Taric* kods 7607 11 19 90.
- 14 Šis tarifu kods tika atcelts 2016. gada 1. jūnijā, tādējādi padarot par spēkā neesošu iepriekš pieņemto lēmumu par saistošu tarifu informāciju. Pēc tam *Unipack* veica deviņus importus desmit mēnešu laikā, neņemot vērā iepriekšējā *Taric* koda 7607 11 19 90 atcelšanu un bez Bulgārijas muitas iestāžu iebildumiem pret importu ar nepareizu *Taric* kodu.
- 15 2017. gada 13. un 27. jūnijā *Unipack* veica divus Ķīnas izcelsmes alumīnija folijas importus, kas tika deklarēti ar kodu *Taric* 7607 11 19 93. Ar Svištovas (Bulgārija) muitas direktora 2017. gada 4. septembra lēmumu šādi deklarētais *Taric* kods tika labots un tika pieņemts *Taric* kods 7607 11 19 30.
- 16 Šis lēmums Bulgārijas muitas iestādēm lika uzlikt papildu muitas nodokļus, un attiecīgajām precēm turpmāk tika piemērots antidempinga maksājums 30 % apmērā saskaņā ar Īstenošanas regulu 2017/271.
- 17 2017. gada 13. septembrī Svištovas muitas direktors pieņēma *Unipack* 2017. gada 18. augustā iesniegto pieteikumu par atļauju izmantot galapatēriņa procedūru; attiecīgais lēmums stājās spēkā 2017. gada 31. augustā.
- 18 Ar prasību, kas celta *Administrativen sad Veliko Tarnovo* (Veliko Tarnovas Administratīvā tiesa, Bulgārija), *Unipack* apstrīdēja lēmuma, ar kuru tiek piešķirta galapatēriņa procedūra, spēkā stāšanās datumu un lūdza šo procedūru ar atpakaļejošu datumu piemērot no 2017. gada 13. jūnija attiecībā uz “alumīnija folijas” precēm, atsaucoties uz “izņēmuma gadījumiem” Deleģētās regulas 2015/2446 172. panta izpratnē.
- 19 Ar 2018. gada 31. maija lēmumu *Administrativen sad Veliko Tarnovo* (Veliko Tarnovas Administratīvā tiesa) apstrīdēto lēmumu grozīja, tam piešķirot atpakaļejošu datumu no dienas, kad tika iesniegts *Unipack* pieteikums, proti, no 2017. gada 18. augusta, un pārējā daļā prasību noraidīja. *Unipack* pārsūdzēja šo lēmumu *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa, Bulgārija).
- 20 Uzskatot, ka izskatāmā strīda atrisināšanai ir nepieciešams interpretēt “izņēmuma gadījumu” jēdzienu, kas ietverts Deleģētās regulas 2015/2446 172. panta 2. punktā, *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai šādi gadījumi būtu jāuzskata par izņēmuma gadījumiem [Deleģētās regulas 2015/2446] 172. panta 2. punkta izpratnē, kuri attaisno atļaujas ar atpakaļejošu spēku piešķiršanu saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 211. panta 2. punktu, lai varētu izmantot galapatēriņa muitas procedūru saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 254. pantu preču importam, kas veikts pirms pieteikuma iesniegšanas par atļauju izmantot šo muitas procedūru: vispirms – lēmums [par saistošu tarifu informāciju] attiecībā uz šīm precēm, kas adresēts šīs muitas procedūras izmantotājam, ir zaudējis spēku sakarā ar grozījumiem kombinētajā nomenklatūrā; turpinājumā – laikposmā (aptuveni 10 mēnešos) starp datumu, kad lēmums [par saistošu tarifu informāciju] zaudēja spēku un importu, attiecībā uz kuru tika prasīts piešķirt galapatēriņa muitas procedūru, ir veikti vairāki (jaunu) preču importi un muitas iestādes nav labojušas deklarēto kombinētās nomenklatūras kodu, un – visbeidzot – preces ir tikušas izmantotas no antidempinga maksājuma atbrīvotiem mērķiem?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 21 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Deleģētās regulas 2015/2446 172. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par “izņēmuma gadījumiem” šīs normas izpratnē, lai saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 254. pantu piešķirtu atļauju ar atpakaļejošu spēku izmantot galapatēriņa muitas procedūru, kāda ir paredzēta šajā normā, var uzskatīt tādus apstākļus kā lēmuma par saistošu tarifu informāciju priekšlaicīga spēkā esamības zaudēšana kombinētās nomenklatūras grozīšanas dēļ, muitas dienestu nespēja reaģēt uz importu ar nepareizu kodu vai fakts, ka preces ir tikušas izmantotas no antidempinga maksājuma atbrīvotiem mērķiem.
- 22 Vispirms jāatgādina, ka Savienības Muitas kodekss ir balstīts uz deklarēšanas sistēmu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 15. septembris, *DP grup*, C-138/10, EU:C:2011:587, 33. un 34. punkts), lai pēc iespējas ierobežotu muitas formalitātes un kontroli, vienlaikus novēršot krāpšanu vai pārkāpumus, kas varētu kaitēt Savienības budžetam. Tā kā šīs iepriekšējās deklarācijas ir svarīgas Muitas savienības pareizai darbībai, Savienības Muitas kodeksa 15. pantā deklarētājiem ir uzlikts pienākums sniegt precīzu un pilnīgu informāciju.
- 23 Runājot konkrētāk par galapatēriņa muitas procedūru, kas paredzēta Savienības Muitas kodeksa 254. pantā, tā ļauj laist brīvā apgrozībā preces, kuras ir atbrīvotas no nodokļa vai kurām ir samazināta nodokļa likme to īpašās izmantošanas dēļ. Šīs muitas procedūras pamatā ir iepriekšēju atļauju sistēma, ko piemēro pieteikumiem, kurus iesnieguši attiecīgie saimnieciskās darbības subjekti saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 211. un 254. pantu. Deleģētās regulas 2015/2446 172. pantā ir paredzēts, ka tad, ja atļauja tiek piešķirta, tā stājas spēkā ne agrāk kā pieteikuma pieņemšanas dienā. Minētā panta 2. punkts tikai kā atkāpi paredz, ka “izņēmuma gadījumos” atļauja var stāties spēkā pirms pieteikuma pieņemšanas dienas.
- 24 Visbeidzot, Īstenošanas regulas 2017/271 1. panta 4. punktā ir paredzēts, ka tā pati galapatēriņa procedūra ir piemērojama pieteikumiem par atbrīvojumu no antidempinga maksājumiem dažu veidu alumīnija folijas importam, kas nav paredzēts sadzīves vajadzībām. Tāpēc šī regula ne tikai paredz muitas tiesību aktu turpmāku piemērošanu, bet arī atbrīvo no antidempinga maksājuma, ja tiek ievēroti nosacījumi, kas attiecas uz galapatēriņa procedūras izmantošanu, kā paredzēts Savienības Muitas kodeksa 254. pantā.
- 25 Šajā ziņā jānorāda, ka neviena no pamatlietas pusēm nenoliedz, ka iepriekšēja deklarācija netika iesniegta vai ka imports tika veikts ar nepareiziem tarifu kodiem, neizmantojot Savienības Muitas kodeksa 129. un 173. pantā paredzēto labošanas iespēju.
- 26 Tādēļ ir jāpārbauda lēmumā par prejudiciālā jautājumu uzdošanu minētie trīs apstākļi, lai noteiktu, vai tie var būt “izņēmuma gadījumi” Deleģētās regulas 2015/2446 172. panta 2. punkta izpratnē.
- 27 Pirmkārt, runājot par importēto preču tarifu klasifikācijas izmaiņām un no tām izrietošo lēmumu par saistošu tarifu informāciju spēkā esamības priekšlaicīgu zaudēšanu, ir jākonstatē, ka importētājs nevar atsaukties uz šiem apstākļiem, lai izvairītos no pienākuma sniegt pareizu un pilnīgu informāciju saskaņā ar Eiropas Savienības Muitas kodeksa 15. pantu. Saskaņā ar Muitas kodeksa 34. panta 1. punkta a) apakšpunktu lēmums par saistošu tarifu informāciju zaudē spēku, ja tas vairs nav atbilstīgs tiesību aktiem, tostarp grozījumu nomenklatūrā dēļ, kādi ir pamatlietā. Tāpēc saimnieciskās darbības subjekts nevar atsaukties uz nezināšanu par šīm izmaiņām, lai iesniegtu neprecīzas deklarācijas vai izvairītos no iepriekšējās deklarēšanas pienākuma.
- 28 Otrkārt, runājot par iespēju atsaukties uz muitas iestāžu rīcību, pieņemot deklarācijas, kurās norādīti nepareizi kodi, kā attaisnojumu tam, ka norādītais tarifu kods nav labots, Tiesai jau ir bijusi iespēja noraidīt šādu argumentu, uzsverot, ka rūpīgs saimnieciskās darbības subjekts, iepazīstoties ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēto klasifikācijas regulu, nevar vienkārši turpināt savu preču

importu ar nepareizu kodu tikai tā iemesla dēļ, ka muitas administrācija ir pieņēmusi šo klasifikāciju (spriedums, 2008. gada 20. novembris, *Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading/Komisija*, C-38/07 P, EU:C:2008:641, 64. punkts).

- 29 Treškārt, attiecībā uz faktu, ka prece tika izmantota no antidempinga maksājumiem atbrīvotiem mērķiem, ir jāatzīmē, ka saskaņā ar Īstenošanas regulas 2017/271 1. panta 4. punktu tādu produktu kā pamatlietā esošais “atbrīvo no paplašinātā galīgā antidempinga maksājuma, ja tas tiek importēts nevis lietošanai par saimniecības foliju, bet citām vajadzībām”, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti muitas noteikumi par galapatēriņa procedūru, jo īpaši Savienības Muitas kodeksa 254. pants. Tāpēc, lai gan preču izmantošana ir iemesls atbrīvojumam no antidempinga maksājumiem, tā nevar attaisnot to, ka importētājs nav ievērojis atbrīvojuma no antidempinga maksājuma pieprasījuma procedūru, kāda ir ieviesta ar šo regulu.
- 30 No minētā izriet, ka neviens no apstākļiem, uz kuriem norāda iesniedzējtiesa, nevar būt “izņēmuma gadījums” Deleģētās regulas 2015/2446 172. panta 2. punkta izpratnē, un nav vajadzības šo jēdzienu definēt sīkāk. Savienības Muitas kodeksā un no tā izrietošajos tiesību aktos paredzēto saistību neizpilde nevar attaisnot labvēlīgāku attieksmi pret saimnieciskās darbības subjektu, kurš nav izpildījis šīs saistības.
- 31 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Deleģētās regulas 2015/2446 172. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par “izņēmuma gadījumiem”, lai saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 254. pantu piešķirtu atļauju ar atpakaļejošu spēku izmantot galapatēriņa muitas procedūru, kāda ir ietverta šajā pēdējā minētajā normā, nevar kvalificēt tādas apstākļus kā lēmuma par saistošu tarifu informāciju priekšlaicīga spēkā esamības zaudēšana kombinētās nomenklatūras grozīšanas dēļ, muitas dienestu nespēja reaģēt uz importu ar nepareizu kodu vai fakts, ka prece ir tikusi izmantota no antidempinga maksājuma atbrīvotiem mērķiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 32 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) izdod rīkojumu:

172. panta 2. punkts Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka par “izņēmuma gadījumiem”, lai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 254. pantu piešķirtu atļauju ar atpakaļejošu spēku izmantot galapatēriņa muitas procedūru, kāda ir ietverta šajā pēdējā minētajā normā, nevar kvalificēt tādus apstākļus kā lēmuma par saistošu tarifu informāciju priekšlaicīga spēkā esamības zaudēšana kombinētās nomenklatūras grozīšanas dēļ, muitas dienestu nespēja reaģēt uz importu ar nepareizu kodu vai fakts, ka prece ir tikusi izmantota no antidempinga maksājuma atbrīvotiem mērķiem.

[Paraksti]